

Plantevækst blottede Strandbred, der ikke inden den 1. Januar 1916 var inddraget under Høvearealer eller under en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed, i Hovedsagen den, at Krav om Færdselsret kan rejses af vedkommende Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt i Henhold til Lovens § 4 (Lovforslagets § 6), og at de i Lovens § 1, 2det Stykke, foreskrevne Betingelser for Færdselsret antages at være til Stede, medmindre det modsatte godtgøres fra Ejers Side, dog saaledes at Erstatning kun kan tilkendes for betemt paaviselig Skade, Værdiforringelse af Ejendom eller Ulemper.

Da disse Regler efter Ministeriets Opfattelse ikke er fyldestgørende i Betragtning af Almenhedens Interesse i fri Adgang til den aabne Strandbred, og da den gængse Opfattelse — iøvrigt næppe med Urette — er den, at der i al Almindelighed er fri Adgang til den aabne Strandbred, maa man anse det for ønskeligt, at der sker en væsentlig Ændring af Lovens Bestemmelser.

Spørgsmaalet om de herhen hørende Lovregler har været Genstand for Behandling i en af Landbrugsministeriet den 30. Maj 1934 nedsat Kommission, til hvis Betænkning af November 1936 med dermed følgende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Naturfredning samt tilhørende Bemærkninger henvises.

I § 23, 1ste—6te Stykke, i nærværende Lovforslag er optaget Bestemmelserne i Kommissionens Lovforslags § 1.

Man har i Tilslutning til § 13, 3die Stykke tilføjet en Bestemmelse om Adgang til at kræve udfærdiget Ordensbestemmelser for almen tilgængelige Omraader.

Medens Søbredder ikke i Almindelighed kan sidestilles med Strandbredder i Henseende til Hensynet til Befolkningens Friluftsliv, og det for utallige smaa Søers Vedkommende vilde være at skyde over Maalet, om Reglerne om Strandbredder skulde anvendes paa disse, kunde der efter Statsministeriets Formening for enkelte og navnlig for de faa virkelig store Søers Vedkommende være Grund til, naar særlige Hensyn til Befolkningens Friluftsliv gør det ønskeligt, at træffe Bestemmelser svarende til de om Strandbredder gældende. Man har derfor, da det maa anses for ugørligt i Loven at foretage en bestemt Afgrænsning indenfor Antallet af Søer, i 9de Stykke foreslaaet, at Fredningsnævnet under saadanne Forhold ved Kendelse kan bestemme, at de i denne Paragraf indeholdte Regler om Strandbredder skal finde Anvendelse paa nærmere angivne Søbredder.

I Paragraffens 10de Stykke har man — i Modsætning til den nugældende Lov, der ingen Bestemmelser indeholder om Beskyttelse af Søer, Aaer og Fjorde mod Forurening — foreslaaet en Bestemmelse om, at Fredningsnævnet med Hensyn til Søer, Aaer og Fjorde, der har særlig Betydning i naturvidenskabelig eller landskabelig Henseende eller for Befolkningens Friluftsliv, ved Kendelse af Fredningsnævnet efter Anbefaling af Naturfredningsraadet skal kunne bestemme, at der kun gennem betryggende Rensningsanlæg maa tilføres dem Kloakvand eller andre forurenende Stoffer. Den tiltagende Bebyggelse og nye Industriforetagender m. v. har nødvendiggjort Udvidelse og Nyanlæg af Spildevandsaftøb og W.C.-Installationer og derved bevirket, at Søer, Aaer og Fjorde i stadigt stigende Omfang er blevet benyttet som Afløb for Byernes Kloaker, industrielle Virksomheder og private Ejendomme. Da der i de fleste Tilfælde ikke har været indrettet noget Rensningsanlæg, er talrige Søer m. v. blevet forurenede, i mange Tilfælde i synlig og mærkbar Grad og i nogle Tilfælde til Skade for Dyrelivet, særlig Fiskebestanden. Man har derfor anset en Bestemmelse som den foreslaaede for paakrævet.

Til § 24.

I den nugældende Lov findes der ikke andre særlige Regler om Skove end Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke, hvorefter der skal gives Almenheden Adgang til Skove og udyrkede Arealer tilhørende Stat og Kommune, forsaavidt det kan ske, uden at det offentlige Interesser kommer til at lide derved.

Da det af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv er af største Betydning, at Almenheden har fri Adgang til at færdes i Skovene, har man i denne Paragraf foreslaaet Bestemmelsen om saadan Færdselsret udvidet til ogsaa at gælde Kirkers, Præsteembeders og offentlige Stiftelsers Skove, men samtidig bestemt, at Adgangen i Almindelighed kun kan ske til Fods og paa nærmere angivne Betingelser, sigtende til fornøden Beskyttelse af Skovene, det deri værende Vildt m. v.

I Paragraffens 2det Stykke har man foreslaaet en Bestemmelse om Fredningsnævnets Afgørelse af Spørgsmaalet om af særlige Grunde at udelukke eller begrænse Færdselen. Man har herved særlig tænkt paa Hensynet til Skovejers og hans Bøtjentes Privatlivs Fred, der kan gøre det ønskeligt, at de i Nærheden af en Bolig